

זבזבה בחיים

גליון שבועי במשנת מרן האור החיים הק' זיע"א

בס"ד, גליון רס"ה, פרשת שלח תשפ"ד

אור הישועות

ישועות, סיפורים ונפלאות נפלאים
בזכות רבינו

תורמים ונושעים!!!

קחו חלק בהפצת הגליון ובספרי רבינו האור החיים הק'
ותזכו בעזרת ה' להיות חלק מסיפורי הישועות
ללא כל עלות לטל: 02-8043363

סייעתא דשמיא נפלאה בהרחבת דירה בזכות רבינו האור החיים הק'

שלום וברכה, ברצוני לשתף את קוראי העלון בישועה שקיבלתי בזכות 'האור החיים הקדוש'.

הסיפור שלי אירע בערך לפני כשנה, באחד הערבים ישבנו אני ונוות ביתי והעלנו את רצוננו העז להרחיב את בתנו בעקבות הרחבת המשפחה בלי עין הרע, בעוד אנו משוחחים ומעלים את הלבטים נחלשה דעתנו מלחשוב על הפרוצדורה הכרוכה בדבר. יותר מכך, ידענו שיהיו שכנים כאלו ואחרים שלא יאפשרו לנו זאת כל כך בקלות ויערימו עלינו קשיים בלשון המעטה.

אדגיש, שמרבית הדיירים בבניין שלנו אינם רואים בעין יפה שהשכן מרחיב בגלל הרחבת המשפחה. בנוסף כמה מהם הם אנשים שאינם בקו הבריאות או בגיל מופלג וידוע לכל, שבגיל גורמת להמון רעש ולכלוך, כמוכרן שלא היה ברצוננו לגרום להם לעוגמת נפש חלילה. היה ברור לנו כשמש בצהריים שלא נקבל מהם אישורים וחתימות להרחבת הבית, אך נוות ביתי באמונתה הרבה אמרה לי אנו נעשה השתדלות וה' יהיה בעזרנו.

בסמוך לאותו זמן נתקלנו בעלון על המעלה העצומה שיש בלימוד תורתו של 'האור החיים הקדוש' ובישועות הגדולות שיש בזכותו, חשבנו והחלטנו שאנחנו מבטיחים בלי נדר סכום כסף להפצת תורתו וחידושי ובזכות זה בטוח נראה ישועה.

אולם באמת כמו שציפינו, כבר בתחילת הבנייה כאשר התחלנו להביא ציוד לבנייה ופועלים, יצא אלינו אחד השכנים בהתמרמרות, צעק ואיים שיתבע אותנו ושהוא לא יוותר לנו עד שנגיע לבית משפט.

אני ובניי ביתי לרגע מאוד חששנו, אך ידענו בליבנו שההבטחה והתפילה תעמוד לנו, מהר מאוד התחזקנו באמונה שלימה בה' ובזכותו של רבינו 'האור החיים הקדוש', ובאמת באופן לא מוסבר לאחר מכן היה שקט מצד אותו שכן, בדיעבד נודע לנו שאחד השכנים דיבר איתו והרגיע אותו, ויותר מכך, נפגשנו אחד עם השני לאחר מספר ימים ואותו שכן שכל כך כעס ואיים, אמר לי שלום בחביבות כאילו לא היו דברים מעולם.

בכל מהלך הבנייה ראינו נסים גדולים ועצומים מעל הטבע - ההשקעה בתורתו של רבינו 'האור החיים הקדוש' לא שבה ריקם, 'הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו'. תודה רבה לה' שנטע בתוכנו צדיק קדוש וטהור כזה אשר פועל עבורנו בשמים.

(ג. ב. בני ברק - התפרסם בעלון עונג שבת)

גם אתם זכיתם
לישועה בזכות
רבינו האור החיים
הקדוש?

כתבו לנו לפקס: 077-4702681
או למייל המערכת
p0774702681@gmail.com

שלחן שבת עם האור החיים

פירוש האור החיים, בהגשה מעובדת ובשפה מודרנית
לעילוי נשמות צילה ע"ה בת דודה צביה ומאיר ז"ל

גזירת המרגלים מבין עשרים ביציאת מצרים או בזמן החטא

בשנת ארבעים נכנסו לקברים ולא מתו

ולפי זה יתכן לבאר את מה שמצינו במדרש (פתיחתא לאיכה רבה, ירושלמי תענית פ"ד ה"ז) שבכל שנה ושנה בערב תשעה באב היו יוצאים ישראל במדבר וחופרים להם קברים ונכנסים בתוכם וישנים בהם, ולמחר היו חלק מהם יוצאים וחלק היו מתים, וגם בשנת הארבעים עשו כן, ולמחרת ראו שכולם חיים ולא מת מהם אחד, והמתו ליום י"א וי"ב וי"ג וי"ד, שחששו שמא טעו בחשבון החודש ועדיין לא בא תשעה באב, וכשהגיע ט"ו לחודש שראו שהירח במילואו שמחו שמחה גדולה שראו שנתבטלה גזירת מתי מדבר.

ויש להבין מדוע באמת לא מתו בשנה זו, והלא הגזירה היתה על כל אלו מבני עשרים שנה ומעלה, וכל אלו שהיו מבני עשרים שנה ודאי מתו כפי שנשבע ה', ואין לומר שבשנה האחרונה נכנסו לקברים אנשים שלא היו בזמן החטא בני עשרים, ולכך לא מתו, משום שלא מובן מדוע סברו כלל שימותו והלא לא היו בכלל הגזירה.

סברו שזמן החטא הקובע

ולפי מה שנתבאר יש לפרש, שבני ישראל סברו שהזמן הקובע הוא זמן חטא המרגלים, שכל מי שהיה באותה שעה בן עשרים, אף אם בשעת היציאה ממצרים לא היה בן עשרים הרי הוא בכלל הגזירה, והם הם אלו שנכנסו לקברים בשנת הארבעים, אלא שלפי האמת הזמן הקובע הוא זמן היציאה ממצרים, וכפי שנתבאר שהגזירה היתה רק על אלו שבכל העשר נסיונות שניסו ישראל את ה' היו בני עשרים, ולכן אלו שלא היו בני עשרים בזמן היציאה ממצרים נשארו בחיים אף שבשעת חטא המרגלים כבר היו בני עשרים.

אלא שלפי ביאור זה לא מובן מדוע עשאוהו ליום ט"ו באב ליום טוב, והלא עתה נתגלה להם שטעו בפירוש כוונת ה', והזמן הקובע הוא זמן היציאה ממצרים.

ב' פירושים לדבר ה'

אך יתכן עוד, שבשעה שנשבע ה' וגזר מיתה במדבר על כל מי שהיה מבן עשרים שנים ומעלה, הניח הדבר לשני הפירושים, שאם יזכו ישראל יתפרש שהזמן הקובע הוא היציאה ממצרים, שרק מי שכבר בשעת היציאה ממצרים היה בן עשרים ימות במדבר, ומי שלא היה בזמן היציאה בן עשרים לא ימות אף אם בשעת חטא המרגלים נעשה כבר בן עשרים, אבל אם לא יזכו ישראל יתפרש שהזמן הקובע הוא זמן חטא המרגלים, וכל מי שבשעת חטא המרגלים היה בן עשרים ימות במדבר, וכשראו ישראל בשנת הארבעים שלא מתו, ראו שזכו וקבע ה' שהגזירה היא לפי זמן יציאת מצרים, ולכך שמחו וקבעו את יום חמשה עשר באב ליום טוב.

במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פגריכם לכל מספרכם
מבן עשרים שנה ומעלה אשר הליתם עלי (יד, כט).

'אשר הליתם עלי'

בפסוק זה נשבע הקב"ה שכל ישראל מבני עשרים שנה ומעלה ימותו במדבר ולא יכנסו לארץ ישראל. ויש להבין מהו שנאמר בסיום הפסוק 'אשר הליתם עלי', שלכאורה אינו מובן, שהרי לא יתכן לפרש שכוונת הפסוק היא לבאר שהטעם שימותו במדבר הוא מפני שהתלוננו על ה', שאם כן היתה התורה צריכה לומר 'על אשר הליתם עלי', ומכך שלא כתבה אלא 'אשר הליתם עלי' משמע שאין זה נתינת טעם.

ועוד, ששני פסוקים קודם לפסוק זה (פסוק כז) כבר נאמר 'עד מתי לעד הרעה הזאת אשר הפה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר הפה מלינים עלי שמעתי', ומדוע תחזור התורה על כך שוב.

בן כ' בזמן חטא המרגלים

ונראה לבאר, על פי מה שיש לדון במה שאמר הקב"ה שכל אותו הדור מבני עשרים שנה ומעלה ימותו, מהו הזמן הקובע את שנת העשרים, האם הזמן של חטא המרגלים שהוא בחודש אב בשנה השנית לצאתם ממצרים, וכל מי שבאותו הזמן היה למעלה מעשרים שנה הרי הוא בכלל הגזירה, אף אם בשעת יציאת ממצרים לא היה בן עשרים.

בן כ' ביציאת מצרים

או שיתכן שהזמן הקובע הוא זמן יציאת מצרים, והוא מפני שאמר ה' (לעיל פסוק כב) 'פי כל האנשים הראים את קבדי ואת אתני אשר עשיתי למצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי', ועשר הפעמים שניסו ישראל את ה' החלו מיד לאחר יציאתם ממצרים, שהנסיון הראשון היה על ים סוף, ולאחר מכן לפני ירידת המן וכו', וכיון שכן יתכן שלא נשבע ה' שימותו במדבר אלא מי שהיה בן עשרים כבר בעת הנסיון הראשון, ולכך הזמן הקובע הוא זמן היציאה ממצרים.

בכל ה' נסיונות היו בני כ'

ועל פי זה נראה שכוונת הפסוק באמרו 'לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הליתם עלי' היא לומר, שהזמן הקובע לגיל עשרים שנה הוא מהזמן שהחלו להתלונן על ה', שהוא מזמן יציאת מצרים, וזהו שאמר 'מבן עשרים שנה ומעלה אשר הליתם עלי', כלומר, רק אותם שהלינו עלי את כל התלונות בהיותם בני עשרים שנה ומעלה, אבל מי שבשעת יציאת מצרים לא היה בן עשרים, אף שבשעת חטא המרגלים היה בן עשרים אינו בכלל הגזירה.

באור ההלכה

נידון הלכתי מרתק במשנת רבינו האור החיים

חידה שבועית:

מה אומר רבינו במסקנתו גזירת המרגלים
מבן עשרים ביציאת מצרים או בזמן החטא?
פתרונות יש לשלוח עד יום רביעי הקרוב לכתובת מייל:
p0774702681@gmail.com
או לפקס: 077-4702681

על מנת להשתתף בהגרלה: 1. יש לציין כתובת מדויקת
וטלפון. 2. לציין בראש הדף עבור חידון אור החיים ושם
הפרשה. 3. התשובה צריכה להיות מתוך דברי האור
החיים הק' המובאים במאמר שבריש הגליון. 4. בני חו"ל
מתבקשים לכתוב כתובת (אדרעס) בארץ ישראל למקרה
של זכיה, שישלח לשם.

בין שולחי התשובות
תערך הגרלה על הספר
'חיים כולכם היום'.

(חלק תשרי-אדר). דרכי
חיים והליכות אדם על פי
משנת רבינו האור החיים
זי"ע, מסודרים ומחולקים
לכל ימות השנה ולמועדים.

(בהתאם לשיקולי המערכת,
יתכן שישלח ספר חילופי
כפי הקיים במלאי)

שם הזוכה
פרשת ויקרא:
ה' יעקב ישראל
אליאס מחיפה.

האם מצות לוייה באורח - חיובו גם באורחים רבים

יחידי במקום סכנה, כשכל הדרכים בחזקת סכנה,
ומ"מ גם בעיר כשאנו הולך יחידי נמי שייך לוייה,
והוא ודאי דבר סגולי שהמתלווה ניצל מהחיות
דאחי בהדיה. דמטא ליד' כדלקמן והוא מבואר
כיון שהתחיל ללוותו ד' אמות גם בעיר הרי כוונתו
ודעתו להצילו בדרך ומחשבתו ורצונו מהני ליה
לחבירו בכל הדרך להצילו ע"ד רצון יריא יעשה או
שמלאכיו של המלוה גומרים מחשבתו ורצונו לילך
במקומו עם המתלווה ולהצילו מהחיות עכ"ל. ומוכח
להדיא דעיקר החיוב הוא רק כשהולך יחידי אלא
דגם כשאנו הולך יחידי מצוה איכא.

החילוק בין מקום סכנה לסתם דרכים
ויש שרצו לחלק בזה (ראה בספר עטורי חיים
ועוד) דגם רבינו האור החיים הק' והמהרש"א ס"ל
דליכא חיוב ללוות היכא דאין הולך יחידי, אלא
שבמקום שהולכים לדרך סכנה, אז צריך גם לרבים
שמירה יתירה, ועל ידי הלוייה הוא דבר סגולי של
ינזק. אבל היכא דאין הולכים לדרך שהיא מקום
סכנה, הגם דכל הדרכים 'בחזקת' סכנה, מכל מקום
כשאנו הולך יחידי אין חיוב ללוות, והזהר אתי
שפיר דברי רבינו האור החיים הק' בב' המקומות,
דבמרגלים שהלכו במקום סכנה, וכמו כן בהלכות
בני ישראל במדבר שהיה מקום סכנה.

וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען וגו' (יג, יז).
כתב רבינו האור החיים הק': "אולי יודיע הכתוב
שעשה להם לוייה, ונתן הכתוב טעם הלוייה ואמר
'לתור' וגו', שהוצרכו לשמירה לפי שהלכו לדרך
סכנה. עוד ירצה שנתכוין בלוייה לדרך אשר יתורו
שכן משפט הלוייה עכ"ל.

מבואר מדברי רבינו דמשה רבינו לוייה לוייה את
המרגלים כדי לקיים מצות לוייה, ולפי יש להוכיח
דגם כשרבים הולכים ואינו הולך יחידי יש ענין
ללוותם בדרך. וכן מוכיחים האחרונים מדברי רבינו
בפר' שמות, דפרעה עשה להם לוייה לכלל ישראל
והיה לו קצת שכר מצוה על זה, ומכל מקום לא
זכה במצוה בשלימות כיון שהוא חשב שהם הולכים
לארץ ישראל והקב"ה סיבב אותם שילכו במדבר
יע"ש.

ומבואר בזה דס"ל לרבינו, דגם כשרבים הולכים
יש את אותו החיוב והמצוה ללוותם.

והנה יש להעיר בזה מדברי רש"י במסכת סוטה
(מח, ב) דאמרין התם בפרשת עגלה ערופה, דבי"ד
מעידים "ועינינו לא ראו" הכוונה דלא ראינוהו
והנחנוהו, ופירש"י יחידי בלא חבורה, ומשמע
דמצות לוייה היינו דוקא כשהולך יחידי.

ובמהרש"א שם כתב, דעיקר חבורה הוא כשהולך

שבחי חיים

שבחים שנאמרו ע"י צדיקי הדורות על רבינו אור החיים
ובמעלת לימוד מתוך ספר האור החיים הק'

והנה יש לומדים השואלים בתמימותם, וכי מהיכן לקח האור החיים הק'
פירוש נפלא ונשגב כל כך, וכי דיוק הכתובים מוכיח להדיא על כך שנוכל
לדייק ולהסתייג מן מדויק הכתוב.
ואמר רבי נטע ע"ז בצחות נעימות מתק לשונו, כי בעצם, מסבאר, הלומידים
השואלים כן צודקים בשאלתם, כי איך נוכל לדייק כן מהכתוב, אלא התלהב
ר' נטע ואמר: מוכרחים אנו לומר, "מיו מען ואנו, לא דער אור החיים הק' איז
גיועצן אין הימל, אין אונז אראפ געווארפן צעטעלאך, און אזוי איז דאס!!!"
[כלומר, שהאור החיים הק' 'החיים הק' אינו פירוש המדויק ומבאר הכתובים
גרדיא, אלא מרוב שגב קדושתו ופרישותו הגוראה היה פשוט יושב בשמים
וזרק לנו משם פתקאות, ומה שהוא כותב הוא ברוח הקודש ממש, וכך הוא
האמת, כי השיג כן ברוח קדשו ואין אחר דבריו כלום]...
ובזה האופן ובאמונה הזאת, צריך ללמוד אור החיים הק', ולידע בזה כמה
הדברים אמורים, ושזה תורה מן השמים ממש...
(נטיעה של שמחה ח"ב עמ' יב)

בהגיע ליל ששי היו יושבים בביהמ"ד

ולומדים אור החיים הק'

וביחוד יש לקבוע לימוד באור החיים הק', כנודע שכל הצדיקים חיזקו
מאוד ענין לימוד אור החיים הק', והיה זה דבר מוסכם אצל כל החסידים
מכל המקומות שללימוד אור החיים הק' מסוגל לטהר את הנפש. אשר על כן
בלימוד אור החיים עושים הכנה ראויה לפני שבת.
וכן ראינו בימי קדם שהיו לומדים אור החיים הק' לפני שבת קודש, ואף
אנשים שבכל ימי המעשה היו טורדים על הפרנסה, בהגיע ליל ששי היו
יושבים בביהמ"ד ולומדים אור החיים הק' לעשות הכנה לקבל שבת כראוי,
ולאשר כי ידענו שכל תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע עשו עיקר גדול ללמוד באור
החיים הק' עם ברענגט ארין א ווארימקייט אין א מענטש (=זכר מוכנים לאדם
חמימות) ומעורר את האדם ליראת שמים.
(אמרות טהורת בשלח - רחמסטריוקא)

איך ללמוד בספר אור החיים הק'

פעם דיבר הגה"צ רבי נטע ציינוורט צ"ל אודות לימוד
ספר אור החיים הק' ואמר אודות דבריו הידועים הנפלאים
על הפסוק 'וזאת הברכה אשר בירך משה איש האלקים',
למה נקרא שמו איש האלקים.
וכותב האור החיים הק' זי"ע: "אומר ז"ל שאם יבא
הקב"ה לישב בדיון עם אברהם יצחק ויעקב, אינם יכולים
לעמוד בפניו ע"כ... וכאן הודיע הכתוב כי צדיק זה נתעצם
ופעל הטוב אפילו בערך בחינת הדין הרמוז באלקים, ואם
יבא ה' לעמוד עמו בדיון יוכל, כי הפליא לעשות הטוב
והישר, ע"כ."

כל ווארט של האור החיים הק' זהו יסוד ביהדות...

ומעשה היה אצל כ"ק מו"ח זצוק"ל האדמו"ר מסקווירא באיהר ר"מ באחת מן הישיבות,
שעשה שיעור עם חבורה של בחורים בכל ליל ששי ללמוד אור החיים הק', לא מצד הישיבה
אלא מדעת עצמו, ובמשך הזמן נקלעו לו כמה מיני קשיים להמשיך את השיעור, והחליט
להפסיק ובתקופה ההיא יצא לו לומר עם כ"ק מו"ח זצוק"ל, וסיפר לו כי במחשבתו להפסיק
את השיעור. אמר לו כ"ק מו"ח זצוק"ל אל תפסיק את השיעור "ווייל א יעדער ווארט אין אור
החיים הק' איז א יסוד אין אידישקייט". (=כל מילה של האור החיים הק' זהו יסוד ביהדות)...
(אמרות טהורת בשלח - רחמסטריוקא)

חייגו:
073-2951871

להאזנה לשיעורי הגאון
רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א

מחוברים לחיים

תורתם סתים ורזאים ישועה

לפרטים: 02-8043333

דבקים בתורת ה'אור החיים'

ליקט וסלל מתורתו של רבינו האור החיים זי"ע
קטעים מהספרים לענין כל מה שיש לדעת
מפני מציאות ודלות רבנו אור החיים
מחבר שד"ח

מוקד החזנות 1800-22-55-66
לפני כחצית המאה העשרים